

AAα-NO-Å®Å®Å®Å®!!!

ÅĚtvrtek, 03 srpen 2017

Dávno, dávno tomu. O to veseleji se vzpomíná. Však to znáte: "Å•ím vÅ›tší prÅ›tšvih teÅ•, tím veselejší historka je z toho za pár let". To jsem byla tenkrát ještÅ› jednoduchá, mÅ›la jsem malou, nesmírnÅ› Å›ívou holÅ•iÅ•ku a moje maminka milená mne obÅ•as od ní na pár dnÅ› osvobodila. Tehdy s ní jela na týden do hor. (Jo, a nezapomeÅ›me, nebyly mobily...) Lence byly necelé dva, a fakt neuvÅ›tĚitelné éro.

Ovšem, kdyÅ› se po týdnu obÅ› v poÅ›tĚádku vrátily, pÅ›tedala mi babiÅ•ka úÅ›asnÅ› hodnou, klidnou a poslušnou holÅ•iÅ•ku. Po vybalení, uklizení a vyÅ›tĚzení všech nutných vÅ›cí, kdyÅ› Lendula uÅ› spinkala, mi vyprávÅ›la zÅ›itky. Jo, všechno bylo fajn. Lenka byla fajn, jen já mamince zapomnÅ›la Å›tĚ pár velice dÅ›leÅ›itých bodÅ›. ProtoÅ›e jsem v té dobÅ› byla celý den s holÅ•iÅ•kou sama (manÅ›el vÅ›tšinou nÅ›kde "lítal za p fotograf), mÅ›ly jsme plno svých vlastních rituálÅ›. NapÅ›tĚklad veÅ•er, kdyÅ› jsem jí dávala spát (bydleli jsme tehdy v pidibytÅ› kdy se do loÅ›nice vešly od zdi ke zdi jen dvÅ› váleudy, takÅ›e se spalo ve tÅ›ech; napravo Lendulka, na druhé straně manÅ›el, já uprostĚ), tak jsem jí zpívala a pÅ›tĚm buÅ• skládala vyprané prádlo, nebo nÅ›co zašívala. Ale vÅ›tšinou to bylo to prádlo...

No, a jak jsem jí zpívala do usínání, tak ona obÅ•as vystrÅ›ila jednu noÅ›iÅ•ku, a já ji po ní hladila. Byl to takový hezký kontakt a docela ráda na tyhle chvíle vzpomínám. Ale zpÅ›t k té docela nepÅ›tĚjemné chvílce, kterou zaÅ›ily spolu na horách. První noc po pÅ›tĚjezdu Lenka usnula, jak kdyby ji do vody hodil, opravdu. Zato den druhý si uÅ›ívala, bylo nas nebe modré, babiÅ•ka veselá - jídlo vaÅ›tĚmili dobÅ›tĚ a chutnÅ›, takÅ›e nic ke spokojenosti nechybÅ›lo. Jen - ten rituál... KdyÅ› tedy babiÅ•ka uloÅ›ila a vyprávÅ›la pohádku, vnuÅ•ka ne a ne usnout, jen vystrkovala zpod peÅ›tiny noÅ›iÅ•ku a stále ji k babiÅ•ce natahovala. Pak uÅ› jí i do babiÅ•ky šÅ›ouchala, coÅ› se samozĚtĚm mámÅ› nelíbilo, zase jí ji zastrÅ›ila a pohrozila, Å›e kdyÅ› nedá pokoj a nezavĚtĚ oÅ•i, Å›e nebude uÅ› Å›ádná pohádka! Vtom má dcera zaÅ•ala kvílet: "Å•-Å•-Å•, aÅ›-no-Å•-Å•-Å•-Å•-Å•!" a docela to prý gradovalo. Tedy oboustrannÅ›. Za pár minut dítě vztekle jeÅ•elo, tak, Å›e se babiÅ•ka sebrala, a jak byla, jen v noÅ•ní košili, vyběhla pÅ›ted chalupu, tam nÅ›kde utrhla proutek a zase šup zpátky do pokoje. "Umíš si pÅ›tedstavit, jakej jsem mÅ›la vztek? Ona Å›vala, všude okolo tenký zdi, lišpě spát - a co já s tím vzteklým cvikýÅ›tĚm?" Lendule, která mezitím pÅ›tĚstala, protoÅ›e se lekla, Å›e uÅ› bude sama, proutek ukázala a pohrozila, Å›e s ním dostane na holou! pokud nebude hodná. A pro upÅ›tesnÅ›ní s ním párkrát švihla pÅ›tes peÅ›tinu. Lenka, unavená sÅ›kováním, nádherným zdravým horským vzduchem, svým pÅ›tedchozím a hlavnÅ› strachem z babiÅ•ky, zaklapla oÅ•i a v cukuletu spala... Druhý den babiÅ•ka sešla s Lenkou z chalupy nejbliÅ›í hospody, odkud mi zavolala. A setsakra mne pak vyÅ›inila. HlavnÅ› chtěla vÅ›dĚt, co znamená to divný "aÅ›noÅ•-Å•-Å•-Å•". Já jen povzdechla a moc a moc se mámÅ› omluvila: "Víš, ty jsi to nevÅ›dĚla, ona se ti jen snaÅ›ila Å›tĚ, co chce - prostÅ› "hlaÅ• nohu!!!" Jo, a ten proutek uÅ› na pokoji zÅ›stal a mámÅ› staÅ•ilo, kdyÅ› se na nÅ›j jen hlavou podívala. Má zlobilka babiÅ•ku od té chvíle poslouchala jak hodinky. :-))) UrÅ•itÅ› i vy máte podobné zÅ›itky se svými ratolestmi. PÅ›tĚdejte se, napište je :-))) d@niela